

Arrest

**nr. 49 472 van 14 oktober 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die loco advocaat J. LEFERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 10 april 2006 een asielaanvraag in. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken trof op 25 april 2006 een beslissing tot weigering van verblijf.

1.2. Tegen de in punt 1.1. bedoelde beslissing diende verzoeker een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trof op 4 juli 2006 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Tegen deze beslissing diende verzoeker op 24 juli 2006 een beroep in bij de Raad van State.

1.3. Verzoeker diende op 25 november 2009 een aanvraag in overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4 De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verklaart de in punt 1.3. bedoelde aanvraag op 8 juli 2010 ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing wordt verzoeker op 15 juli 2010 betekend.

Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“(…) Reden(en):

De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende :

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich – door middel van indiening van het typeformulier voor regularisatie – op de criteria van de instructies van 19.07.2009, waarbij enkel werd aangekruist dat hij meent zich te kunnen beroepen op een onredelijk lange asielprocedure (Dienst Vreemdelingenzaken, Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (of de voormalige VBV= Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen)) van 4 jaar (voor de personen zonder kinderen of met kinderen die niet naar school gaan) of van 3 jaar (voor de families met kinderen die in België naar school gaan). Betrokken voldoet echter niet aan de gestelde voorwaarden om hiervoor in aanmerking te komen. Hij diende een asielaanvraag in op 10.04.2006, deze werd niet ontvankelijk (weigering van verblijf) verklaard door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 06.07.2006 en betekend op 07.07.2006. Deze procedure duurde dus minder dan 3 maanden in plaats van de vereiste 4 jaar.

Het feit dat betrokkene sinds 10.04.2006 in België verblijft en dat hij al het mogelijke heeft gehad om zich te integreren (hij volgde Nederlandse taallessen, toont sociale banden aan en heeft een werkbefORTE), kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009. (…).”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van “*punt 1.2. van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis Vreemdelingenwet.*”

2.2. Verzoeker betoogt dat over het hoofd wordt gezien dat hij op 19 juli 2006 een beroep tot nietigverklaring indiende bij de Raad van State tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeker preciseert dat de Raad van State zijn zaak nog steeds niet beslecht heeft. Verzoeker wijst erop dat hij zich baseert op de instructie van 19 juli 2009, meer bepaald op de onredelijke lange asielprocedure waarbij volgens verzoeker de procedure voor de Raad van State wordt meegerekend.

2.3. De Raad wijst er op dat de verwijten van verzoeker ten aanzien van de bestreden beslissing niet dienend zijn in zoverre ze gesteund zijn op de schending van de instructie van 19 juli 2009 waarbij illegaal in België verblijvende personen tijdelijk de mogelijkheid werd geboden om een regularisatie-aanvraag bij toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in te dienen. Deze instructie werd immers vernietigd bij arrest van de Raad van State van 9 december 2009 met nr. 198 769, zodat de verzoekende partij zich er niet op dienstige wijze op kan beroepen. De aangevoerde schending van een vernietigde instructie kan geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het enig middel is, zo al ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA